

Ім'я користувача:
Ольга Сергєєнко

ID перевірки:
1016268060

Дата перевірки:
21.05.2024 11:45:36 EEST

Тип перевірки:
Doc vs Internet

Дата звіту:
21.05.2024 11:52:30 EEST

ID користувача:
100006623

Назва документа: Курсова робота Галінін М

Кількість сторінок: 25 Кількість слів: 5380 Кількість символів: 39179 Розмір файлу: 60.41 KB ID файлу: 1016058661

4.98% Схожість

Найбільша схожість: 3.1% з Інтернет-джерелом (https://ua-referat.com/%D0%A0%D0%BE%D0%BA_%D1%8F%D0%BA_%...)

4.98% Джерела з Інтернету

61

Сторінка 27

Пошук збігів з Бібліотекою не проводився

1.95% Цитат

Цитати

2

Сторінка 28

Вилучення списку бібліографічних посилань вимкнене

0% Вилучень

Немає вилучених джерел

Модифікації

Виявлено модифікації тексту. Детальна інформація доступна в онлайн-звіті.

Замінені символи

5

«Особливості гри на барабанах у стилях поп і рок»

ПІБ: Галінін Михайло Юрійович

Зміст

Вступ.....	
Розділ 1. ВІДМІННОСТІ У ПОБУДОВІ БАРАБАННИХ ПАРТІЙ У РІЗНИХ СТИЛЯХ.....	
1.1. Побудова партій у “важких” (металевих) музичних напрямках	6
1.2. Побудова партій у популярній музиці.....	10
Розділ 2. РОБОТА ЗІ ЗВУЧАННЯМ.....	15
2.1. Налаштування барабанів у різних жанрах.....	17
2.2. Належний вибір тарілок під окремий напрям.....	22
Висновки.....	25
Додатки.....	
Джерела.....	31

Вступ

Чим більше музикант-початківець практикує гру на ударній установці, тим більше він занурюється в деталі, нюанси та тонкощі виконання різних стилів на цьому інструменті. Особливо важливо усвідомлювати вагомість цього аспекту. Однією із невід'ємних складових якісної роботи, в числі яких є гарний **ТАЙМІНГ** (рівність і точність гри відносно метроному), правильно налаштований інструмент, динаміка гри, доречність і кількість нот, є розуміння контексту музики, яку людина грає. Можна навіть сказати, що цей пункт є чи не найважливішим серед інших, бо, відштовхуючись від обраного напряму звучання, вже обирається конкретна техніка, звук барабанів, гучність тощо. Те, що гарно прозвучить в одному випадку, може абсолютно не спрацювати в іншому. Особисто для мене останнім часом це стало одною із найцікавіших складових гри на барабанах взагалі. Наразі, оцінка професійності окремого барабанщика значною мірою залежить від наявності у нього належного відчуття смаку і стилю. Немало разів я втрачав інтерес до якогось дійсно високотехнічного виконавця при перегляді у соціальних мережах або прослуховуванні вживу, коли він починав грати класичний джаз на роковому налаштуванні або "забивав" легку, мелодійну баладу складними, швидкими **брейками** (заповнення, ритмічна фраза, яка використовується наприклад для переходу від одного ритмічного малюнку (куплет) до іншого (приспів)).

Відповідно, я вважаю, що такі критерії оцінювання роботи також є одними із ключових на якісних студіях звукозапису, у досвідчених продюсерів тощо. Отже, дана тема, на мою думку, є не тільки надзвичайно цікавою, а і вкрай важливою для будь якого музиканта.

Мета роботи: визначити головні пункти при грі на барабанній установці в різних стилях і навчитися правильно ними користуватися.

2

Об'єкт роботи: важливі “дрібниці”, з яких складається якісне виконання.

Предмет роботи: правильний підхід до виконання і аналізу музики.

РОЗДІЛ 1:

Відмінності у побудові барабанних партій у різних стилях

3

Світ музики неосяжний і широкий. Кількість стилів і напрямів налічує сотні і кожен із них звучить по-своєму. У кожному з них музичні інструменти виконують різну роль. Звісно, річ не йде про чиюсь більшу чи меншу важливість в колективі. Музичний бенд(з англійської мови- колектив)– це спрацьована система, яка побудована виключно на правильній взаємодії між її учасниками.

Враховуючи контекст жанру і форми, барабанна установка може мати різне призначення. Існують моменти у композиції, де потрібно продемонструвати максимум технічних можливостей, в інших– “сухо” підтримати базовий ритм. Не можна сказати, що від кількості зіграних нот значущість музиканта в гурті збільшується чи зменшується. В багатьох випадках простота або тиша грають не меншу роль у створенні загальної музичної композиції. Про це сказано у стародавньому китайським мислителем Лао-цзи : “В одному колесі тридцять спиць, проте колісницю використовують завдяки пустоті між ними. Вази і глечики виробляють із глини, але користуються пустотою всередині”. Глибокий філософський зміст закладено у цих словах. І дійсно так- тиша часто не менш важлива у творі, ніж звучання самих нот.

Часто молоді інструменталісти приходять у світ музики через своє яскраво виражене захоплення конкретним стилем: метал, рок, фолк, гранж, панк, ембіент, фьюжн тощо. Це нерідко призводить до того, що вони довгий час зовсім не сприймають і не відрізняють тонкощів виконання музики різних жанрів, не справляються з правильною подачею матеріалу, технічними нюансами, емоційним забарвленням. Отже, про деталізований розбір вищезазначених типових помилок та правильне використання інструменту відносно його ролі у окремій композиції буде йтися у розділах даної роботи.

1.1. Побудова партій у “важких” (металевих) музичних напрямках

4

Рок-музика за сутнісними ознаками своїх проявів виявляється ближче саме до новітніх, нетрадиційних концепцій. Як всяка досить цільна сфера сучасної музичної культури, вона вимагає і певної культури її виконання і сприйняття. Для цього вона повинна бути усвідомлена не як негативна в порівнянні з іншими областями музичної культури і не як абсолютно позитивна, як її оцінюють фанати. Її спадкоємність від екстатичних обрядів старовини і сучасності вказує на глибоку укоріненість психологічних потреб людини у вираженні глибинних емоцій. Рок-музику як культурний та історичний феномен можна назвати формою сучасного існування і прояву найдавніших якостей і властивостей людської психіки.

Очевидно, що суть рок-музики така, що її вивчення вимагає комплексного підходу, що сполучає в собі ретельний і всебічний аналіз всіх аспектів року. Рок-музика розглядається як музика протесту в рамках вивчення контркультури, що обумовлено демонстративністю і епатажністю цього жанру, її спрямованістю на залучення уваги, розхитування звичних стереотипів через “виразно-мовну” систему року, енергійність і агресивність манери висловлювання, а також різкість стильових контрастів і жорсткість мовного сленгу. Її культура позиціонується як молодіжна субкультура, для якої характерні акцентування інакшості, самотності, самодостатності, незалежності, брутальності, прагнення до самореалізації.

Безліч ритмічних малюнків, які ми використовуємо сьогодні, прийшли саме з давнини, зокрема з музичних ритмів африканських племен. Старовинний барабан був влаштований практично так само, як і сучасний— він складався з порожнистої кадушки та натягнутих з обох боків мембран.

Мембрани стягувалися жилами тварин чи мотузками, з їх допомогою проводилося налаштування інструменту. У якості мембрани у деяких індіанських племен застосовували для цього шкіру з тіла поваленого ворога, але на щастя тепер ми використовуємо пластики з полімерних сполук.

5

Барабанні палички з'явилися значно пізніше– спочатку на барабанах грали руками. Турецькі племена першими використовували для гри тарілки. Педаль для великого барабана була винайдена Вільямом Людвігом (США) у 1909 році, а поняття "кардан" (подвійна педаль, на якій можна грати двома ногами в один бас-барабан замість двох) вперше запатентувала фірма "DW". Виробники "Evans" та "REMO" одні з перших почали застосовувати синтетичні пластики. Згодом з'явилася велика різноманітність ударних інструментів у різних країнах.

Для західноєвропейського року другої половини ХХ століття починало бути притаманним часте використання двох бас-барабанів, а згодом і кардану. Це дозволило підвищити об'ємність звучання низьких частот, що привносило додаткову потужність та насиченість музиці. І це закономірно, так як роль ударної установки у створенні атмосфери важкої музики є чи не найпершочергова: низькі частоти дуже важливі, вони є одними із ключових елементів у наданні музики того самого "важкого" звучання, діють на підсвідоме слухача. Отже, часте і *фортифіковане* (гучне) використання у гри бас-барабану– невід'ємна риса таких напрямків як метал та рок, Пригадаємо такі колективи, як «Led Zeppelin», «Deep Purple», «Black Sabbath», які були одними із першопрохідців у набутті "тяжкості", і особливості гри їхніх ударників Джона Бонема, Яна Пейса тощо. Період новітніх експериментів і використання двох бас-бочок припадає на 80-ті роки ХХ століття, і одними з піонерів у цьому були Лес Бінкс («Judas Priest»), Ян Пейс («Deep Purple»), Філ Тейлор («Mothorhead»). Також, суттєво вносить колориту і забарвлення динаміка гри "Forte" або "Fortissimo", часте використання значного прискорення темпу як в ногах, так і в руках музиканта.

Одночасно з вищезазначеними нововведеннями нетрадиційно мислячі виконавчі починають впроваджувати прийом використання різних типів барабанів, наприклад: бас-барабан є основним на рівні з малим барабаном, при цьому тарілки і гай-гет (одна із тарілок, особливість якої полягає у тому,

6

що вона є подвійною: дві тарілки складаються одна на одну на спеціальній стійці, і фіксуються таким чином, щоб їх затиск можна було регулювати ногою на спеціальній педалі внизу стійки. Див. *додаток 1*) несуть функцію заповнення і поєднання основних бас барабана і малого барабана.

Також можна використовувати різні тарілки для підкреслення динаміки пісні. Наприклад, в тій же рок музиці часто закритий гай-гет використовують в куплеті, де треба дати більше простору вокалу або перейти на середню динаміку після або перед приспівом . Навпаки, в кульмінаційних моментах композиції гай-гет відкривають, або починають «вести» основний ритм в **креш** (“Crash” (з англійської мови перекладається як *розбивати*))– одна із тарілок, яка використовується в основному для акцентів, при переходах між частинами пісні, або на кульмінаційних моментах. Томи (один із барабанів, в основному має низький тембр), насамперед, використовуються в основному для брейків, які на музичному слензі називають «збивки».

Техніка побудови барабанної партії в важких музичних напрямках, природньо, має свої особливості, відмінні риси, які навіть потрапивши у недосвідчене вухо, розпізнаються як саме рок, а не інший стиль. Цьому допомагають основні прийоми та ритмічні схеми гри. Часто в рок-музиці це наступні: малий барабан в 2-гу і 4-ту долю, що пішло від популярної музики (імітація оплеску, що спонукає до танцю), багато 8-х нот в бас барабані, особливо в приспівах, де треба підкреслити підйом динаміки і заповнити простір (див. *додаток 2*), багато брейків 16-ми нотами в малий барабан і томи (див. *додаток 3*).

У стилі метал є наступні технічні прийоми: за рахунок використання подвійної педалі є можливість грати в бас барабан у високих темпах . Дублювання бочкою часто складних та швидких гітарних рифів створює «важку стіну» звуку (див. *додаток 4*). Також використовується прийом «бластбіт»: гра 16-ми нотами в тарілку **райд** (“Ride” з англійської мови

перекладається як вести(транспортний засіб)- одна із тарілок, яка в основному використовується в моментах, середніх по динаміці, так як ще має певну стриманість і чіткість звучання, як у гай- гету, але вже звучить набагато “ширше” за рахунок сустейну (довжини звучання) після удару), або відкритий гай-гет і малий барабан на високій швидкості, що підсилюється в основному 8-ми нотами в бас-барабані (див. додаток 5). Цей прийом було винайдено під час формування стилів *black metal* та *death metal*, але з часом рамки розмивалися, і він став розповсюдженим у більшості метал-стилях, як *metalcore*, *deathcore*, *power metal* тощо.

1.2. Побудова партій у популярній музиці

Поп-музика (англ. pop music, скорочення від *popular music* — популярна, загальнодоступна музика) — поняття, що охоплює різноманітні стилі, жанри та напрями масового музикування. Феномен поп-музики сформувався передусім в англomовних країнах Заходу як явище молодіжної культури. Визначити рамки цього стилю дуже складно, оскільки він охоплює практично будь-яку легку музику, яка часто з'являється в публічному просторі.

Музичний стиль поп був заснований на фундаменті багатьох жанрів, зокрема кантрі, рок-н-ролу, джазу, фолку, диско і соулу. Поп дуже часто називають танцювальною, ритмічною та інструментально-вокальною музикою, в якій використовуються модні в певний період звуки, мелодії та біти. Виконавці поп-музики створюють досить м'які твори, які можуть сподобатися найбільшій групі слухачів. Жанр захоплює танцювальні ритми, пронизливі мелодії та простий, легко сприйманий текст.

Не буде перебільшенням сказати, що вся сучасна популярна музика розпочалася з джазу та блюзу. Також вона має суттєві ознаки впливу фанку. Це стиль, частково народжений з афроамериканської танцювальної музики, вирізняється яскравими ударними, поліритмічною композицією, мінімальною, стриманою мелодійністю та активним синкопуванням партій усіх інструментів (синкопований бас називають «фанкуючим»), а також пульсуючим ритмом, «крикливим» вокалом, багаторазовим повторенням коротких мелодійних фраз. Він зробив величезний вплив на розвиток популярної музики, та допоміг зародитися таким жанрам, як диско, соул, та хіп-хоп.

Навідміну від рок музики, яка робиться в основному навпомацки і виходячи з середніх навичок музикантів-любителів, вкрай важливим в поп-музиці, в силу її першочергової спрямованості на охоплення великої аудиторії з різних шарів суспільства, є чітко вимірний грув. Грув (англ.

9

groove- жолобок, паз)– в загальному значенні це відчуття ритму в музиці. Слово часто використовується при описі музики, під яку хочеться рухатися, танцювати– "грувити".

Вираз "**in the groove**" набув широкого поширення на піку ери свінгу, приблизно з 1936 до 1945 року і застосовувалося для опису джазового виконання вищого рівня. Воно стало джазовим "сленгом" і означало, що музиканти грали настільки разом, як ніби весь бенд– це голка, яку веде доріжка на платівці.

З ширшої точки зору, грув описується як зрозуміле, але упорядковане відчуття, що підтримується регулярною і впевненою грою на інструменті, намагаючись привернути слухача. Музикознавці та інші науковці аналізують поняття «groove», починаючи приблизно з 1990-х років. Вони стверджували, що «groove» є «розуміння ритмічних моделей» або «відчуття» і «інтуїтивне розуміння» про «цикл в русі», який впливає з «ретельно вирівняних паралельно-ритмічних моделей», що стимулюють танцювати.

У випадку розглядання груву в рамках поп музики, як інструменту впливу на масову підсвідомість, річ йде про лаконічне, максимально точне використання нот і простору між ними. Це стосується всіх задіяних інструментів, від гітари до клавіш, але чи не в найбільшому ступені перкусії і ударних інструментів.

За рахунок використання в основному простих, і інтуїтивно зрозумілих ритмічних малюнків та їх заикленню вдається захопити увагу середньо-статистичного слухача.

Коли річ заходить за створення танцювальної і легкої на сприйняття музики, першочерговим елементом у використанні є високі частоти, які на підсвідомому рівні формують потрібну атмосферу і звучання, на відміну від умовного гуркоту двох бас барабанів на максимальній гучності, які наводять на думку про вбивання цвяхів або важку ходу ведмеда, але ніяк не

10

підштовхують на розслаблене похитування стегнами у такт.

В епоху розквіту популярності фанку і джазу в бас барабан грали дуже тихо відносно інших елементів ударної установки, бо треба було дати більше простору для звучання інших низькочастотних інструментів в колективі, таких як контрабас, а згодом бас-гітара, які б просто заглушалися гучною бочкою, тому що тоді їх було дуже складно визвучити тогочасним обладнанням. Тому багато використовувався гай-гет, райд і малий барабан. Ця система балансу звучання барабанщика того часу, в адаптованому під сьогодення виді, перейшла у наш час. Звісно, сучасні технології вже дозволяють робити бас барабан гучним, при цьому грамотно балансує його у загальному міксі, тому замість виведення його на третій план за рахунок гучності, його стали використовувати як інструмент, який би максимально правильно і мінімально підкреслював лінію басу і давав потрібний поштовх загальній композиції. Часто в диско і стилях, виникших з нього, барабанщик грає в бочку 4-ми нотами, щоб створити “зациклену базу” для всіх інших музикантів (див. додаток 6).

На відміну від важких жанрів, гай-гет несе основну функцію на рівні з малим барабаном, а не просто з'єднує бочку з малим. Як бас барабан в металі, навпаки саме ця тарілка задає «пульсації» пісні.

Загалом існує два розповсюджених види “відчуття” ритму: пряме і “шафловане” (триольне). Відрізнити їх можна, зіставивши ритм композиції із дрібними тривалостями: пряма пульсація співпадатиме із усіма звичайними 8-ми, 16-ми, 32-ми нотами, а “шафлована” із усіма триольними тривалостями. Із джазу пішов термін “СВІНГ”, на звучанні якого тоді писалося більшість естрадної музики. Зациклений фірмовий ритмічний малюнок, який грали в райд, надавав композиції особливе відчуття гойдання, підвішеності і “пружинистості”, був фундаментом, на якому все створювалося (див. додаток 7). Якраз цей напрям першим будувався на триолях, а потім, з деякими змінами, трансформувався в “шафл”, який мав

11

більш важке відчуття сильної долі, по звучанню був схожий на стукіт коліс потяга, і став ходовим елементом у блюзі (див. додаток 8). В обох жанрах основні ритмічні акценти гралися на 2-гу і 4-ту долі. Але з часом почали експериментувати з використанням цих фундаментальних ритмів, в наслідок чого, змістивши акцент на 3-тю долю, з'явився ритм *“half time shuffle”*(з англ. "половина часу", заповільнення). Без уповільнення темпу, але за рахунок цього зміщення, композиція набуває зовсім іншого, непоспішного ритму. До цього додається триольна пульсація, і виникає чудовий, стильний і танцювальний ритмічний малюнок. Одним із прикладів є композиція *“Rosanna”* групи Toto, яка подарувала нам вже легендарний серед ударників ритм *«Rosanna shuffle»*. Він собою являє невинний триольний рух в гай-геті, з додаванням *гоуст нот* (ноти, зіграні з динамікою *piano*, використовуються для прикрашення і насичення основного малюнку, при написанні в нотах беруться в дужки) і тих самих акцентів в 3-тю долю в малому барабані (див. додаток 9). І це один із прикладів важливості використання дрібних тривалостей на барабанах, які задають настрій і “душу” пісні.

Також є дві невід’ємні складові виконання поп-музики на ударній установці: **лаконічність і таймінг**.

В спродюсованому продукті, спрямованому на масову аудиторію, строго вимірюється кожна нота і кожен удар. Якщо в андерграундних стилях музикант має свободу в кількості брейків, різноманітності ритмічних малюнків тощо, то в поп музиці майже завжди можна почути не більше двох ритмів на всю пісню. Наприклад: в куплеті, де треба позначити середню динаміку, можна зіграти в бочку 4-ми нотами і в малий барабан на 2-гу і 4-ту долі, а в приспіві додати диско-малюнок в гай-гет для зміни сприйняття цієї частини пісні слухачем(8-мі слабкі долі в відкритий гай гет між ударами в бочку і малий, але чітке закриття в сильні долі (див. додаток 10). Регулювання відкритості гай-гету відбувається лівою ногою на педалі від

12

його стійки). Існують ще два найбільш розповсюджені малюнки: це гра 8-ми нотами в закритий гай-гет по верх бочки в 1-шу і 3-тю долю і малого в 2-гу і 4-ту долю (див. *додаток 11*). Також в гай-гет можна грати 16-ми нотами, що бере своє коріння у електронній музиці 80-х.

Барабанщик робить мінімум заповнень в томи і рідко використовує такі шумні тарілки, як креш, крім моментів, де треба позначити перехід між частинами пісні.

Внаслідок того, що більшість сучасної музики створюється на комп'ютері, де кожна нота звучить штучно і ідеально рівно в метроном, та на концертах часто використовуються плейбеки, які не дають шансу на найменший рух в сторону, стандарти її живого виконання дуже високі. В поп колективі всі музиканти грають як єдине ціле, тому що, наприклад, зірка із високим статусом і великою аудиторією буде набирати в гурт тільки людей, чий професіоналізм відповідає рівню якісного звучання. За цим стоять роки ретельної роботи з метрономом і випрацюванням стабільного і впевненого відчуття ритму.

Звісно, такі музиканти, як Джонатан Моффет (Michael Jackson), який був одним із перших барабанщиків, яких завдяки точності і якості їх гри можна було сплутати з машиною, чи Філ Коллінз, який поєднав професійне виконання із співом і неймовірним хистом до композування, задали планку звучання. Але з розвитком технологій і доступності інформації з тих часів змінюється вже друге покоління ударників, які поставили за ціль максимально правдоподібно імітувати електронне звучання і надлюдську чіткість. Серед них можна виділити Еріка Хернандеза (Bruno Mars), Еріка Мура (сесійний музикант), Еш Соана (сесійний музикант, працював над записом барабанів для Adele, Dua Lipa тощо).

РОЗДІЛ 2: Робота зі звучанням

13

Розглянувши аспект гри на ударній установці суто технічного характеру, а саме: кількість, тривалість звучання нот і на якому саме барабані вони виконуються, не менш вартим буде приділити увагу тому, з яким характером з якими особливостями звучання відбувається гра.

Налаштування барабанів - справа зовсім не проста. Навіть у досвідчених барабанщиків можуть виникнути з нею проблеми, а тим більше у початківців. Тому немає нічого в цьому ганебного та дивного.

Перший барабан був створений з пустої всередині колоди, на один кінець якої була натягнута шкіра тварини. Це був типовий відкритий барабан, або іншими словами, барабан, який має тільки одну мембрану (див. *додаток 12*). У наш час частіше зустрічається «закритий» барабан, який має два пластика. Верхній пластик називається ударний, а нижній – резонансний. Нижній пластик потрібен для того, щоб створити всередині корпусу барабана складні множинні відображення і резонанси, завдяки чому звук відрізняється від плоского звучання «відкритого» барабана, стає більш щільним і завершеним. Навіть більше: якість звуку закритого барабана залежить від співвідношення натягів ударного і резонансного пластиків. Саме з цієї причини настройка часто зводиться до пошуку співвідношення, що дозволяє отримати потрібне виконавцю звучання.

Досвід барабанщика вимірюється не лише вмінням грамотно акомпанувати іншим музикантам, а й обізнаності в таких окремих особливостях кожного стилю, як правильна і доречна техніка удару в конкретне місце барабану, ступінь натягнутості пластику на барабані, ситуативний вибір самого інструменту під стиль та жанр музики тощо.

Особливо цій частині роботи при створенні музики на барабанній установці приділяється суттєво багато часу під час процесу звукозапису, де враховуються найменші деталі і нюанси звучання, які потраплять в мікрофони. Іноді підготовка обладнання і налаштування барабанів може

зайняти майже стільки ж часу, скільки сама сесія, тому що гарне виконання втрачає свій сенс, якщо воно не спрацює в окремій композиції і в міксі інструментів.

В країнах з розвинутою галуззю шоу-бізнесу часто створюються студії не універсального типу, а спрямовані на працю з окремим жанром, де всі робочі моменти підлаштовані під нього, що дає максимальний результат (наприклад “Blue Note Records” (США), – студія, яка спеціалізується у джазі, “Chess Records” (США)- блюз, “Naralm Records” (Австрія)- метал).

Світ звуку не перестає бути у стані дослідження і нових відкриттів і досягнень. Але за час формування “культури” барабанного мистецтва, яким ми його знаємо сьогодні, утворилися перевірені часом стандарти, слідування яким точно зробить виконання більш осмисленим і професійним.

2.1. Налаштування барабанів у різних жанрах

15

Як і було зазначено вище, перший барабан складався з порожнього корпусу циліндричної форми, виготовленого з деревини і певного матеріалу, який натягували поверх отвору. На той час шкіра, а зараз пластик, в який вдаряє ударник, приймає на себе основну функцію, як робоча поверхня для гри, а сам барабан дає звуку гучність, об'єм і забарвлення. Ця робоча схема, з незначними змінами, перейшла в нашу сучасність.

Сучасний барабан складається з:

- Корпусу
- Ударного пластику
- Резонаторного пластику
- Верхнього і нижнього ободу
- Фіксуючих лагів (кріплень) і болтів
(див. додаток 13)

Корпуси для барабанів в основному виготовляють з різних типів дерева, наприклад з берези, дубу, або червоного дерева. Розмір інструменту (діаметр вимірюються в дюймах) залежить від призначення. Томи варіюються від 10-ти дюймових до 20-ти дюймових. Бас-барабани від 16 до 22 дюймів. Малий барабан майже завжди діаметром 14 дюймів. Чим більше інструмент в діаметрі, тим нижче буде його природній тон.

Окрім ударного пластику, який знаходиться на верхній частині барабана, знизу обов'язково є резонаторний, який виконує функцію "відбивання" звуку всередині корпусу при ударі. Це надає глибини звуку і можливість повністю розкрити тон барабану.

Правильне налаштування обох пластиків є критично важливим у рівному ступені. Здійснюється це завдяки металевим ободам, які притискають їх до стінок барабану. Тримаються вони завдяки бовтам, які вкручуються в певні невеликі конструкції, розташовані по діаметру стінки, а

саме, лаги. Бовти вкручуються на певну глибину, що регулює ступінь тиску ободу на пластик, закономірно і силу натягу самого пластику.

Особливим серед всіх барабанів є малий барабан, тому що у нього єдиного під резонаторним пластиком знаходиться підструнник- стрічка з дрібних пружин, яка надає характерний шарудящий звук при ударі (див. додаток 14).

При налаштуванні в першу чергу потрібно рівномірно розтягнути пластик. Це означає, що кожен регулювальний болт повинен притягувати пластик до корпусу барабана з такою ж силою, як і всі інші бовти. Можна це зробити таким способом: спочатку закрутити всі 6, 8, 10, або 12 наявних бовтів пальцями до упору, а потім, взявши ключ, почати рівномірно закручувати бовти у послідовності часової стрілки, або по протилежній траєкторії. Після виконаних маніпуляцій пластик повинен бути натягнутий рівномірно (якщо мова іде про загальноприйнятий стандарт, який гарантовано спрацює). Перевірити це можна легким постукуванням по ньому приблизно в дюймі від краю навпроти кожного болта. Висота звуку повинна бути однаковою. Далі, при бажанні, можна змінити загальну висоту барабана. Зробити це можна, закручуючи або послаблюючи кожен бовт на півоберта або на оборот.

Пристаюючи до налаштування робочого барабана, найкраще відключити пружину, щоб зрозуміти природу впливу резонансного пластика на загальний звук. Точне регулювання пружини (воно здійснюється спеціальною машинкою з регулювальним колесиком, одним кінцем до якої пужина і приєднана, коли іншим тримається завдяки фіксатору на протилежній стороні барабану) потрібно здійснювати вже після того, як пластики вже практично налаштовані. Якщо пружина занадто натягнута, звук вийде «придушений». У цьому випадку варто трохи послабити натяг, що дозволить отримати якісний звук, в якому буде мінімум призвуків.

Сучасна поп-музика, яка зформована під значним впливом фанку у

відношенні композування партій і самого відчуття ритму, все ж значно відрізняється від нього налаштуванням інструменту. У традиційному фанку, що витік із джазу, барабани налаштовувалися з крайнім натягінням пластику і абсолютно не заглушувалися за допомогою «демпферів» (засоби приглушення барабанів). Через цю особливість малий барабан звучав на високих частотах, а бас-барабан замість звичного нам сьогодні щільного, низького клацання з чіткою атакою звучав подібно до тому, маючи тривалий «сустейн» і виражену ноту.

Поп-музика, яку ми знаємо сьогодні, саме щодо підходу до звучання, формувалася на основі електронної. Саме звідти пішла «сухість» та «штучність». Наразі професіонали та продюсери на студіях звукозапису успішно імітують це.

По-перше, всі барабани потрібно налаштувати достатньо низько, але при цьому зберегти їх тон. Особливо це стосується малого барабану. Для того щоб отримати «*fat snare sound*» (в Західній музичній індустрії це вже сталий вираз, позначаючий щільний, насичений, низький звук робочого барабану) потрібно не тільки врахувати правильне натягіння пластику, а й скористатися одним із засобів демпферації. Їх існує декілька: класичні універсальні кільцеві демпфери відповідного діаметру (див. *додаток 15*), чи у вигляді шматочків твердого гелю (див. *додаток 16*), які пропонують промислові компанії, такі як TAMA, EVANS, REMO. Також, демпфер можна виготовити власноруч з обрізаного вживаного пластику. Навідміну від кільцевих, він покриває всю поверхню барабану, за рахунок чого прибирається значно більше сустейну і сильно опускається загальний тон інструменту. Такий звук дуже схожий на стандарт звучання в танцювальній музиці «80-х». Третім із найрозповсюдженіших є так званий метод «70-х». Такі асоціації відбуваються через досягання звуку, дуже нагадуючого за атмосферою звучання барабанної установки в «Soul» та «R-n-B» напрямках тих років. Суть полягає у повному покритті барабанів будь-якою тканиною.

18

Це надає низького, «обрізаного» відтінка з характерним тоном, в гарному сенсі схожого на удар по картонній коробці. Також, бас-барабан- це єдиний барабан, який «заглушується» з середини: використовують, наприклад подушки. Сьогодні 90 відсотків музикантів демпфують бочку достатньо щільно, щоб був баланс атаки колотушки в пластик і глибини тіла барабана.

У «важкій» музиці принципи налаштування частково схожі з вищепереліченими, але дуже часто відрізняється підхід до малого барабану. Через те що у «стриманих» стилях значно менше відбувається гучної гри у відкритий хет та креші, низькочастотний робочий барабан не губиться у загальному міксі. Як тільки барабанщик починає використовувати максимальний потенціал тарілок і переходить на високі темпи, в яких потрібно зберегти чіткість подачі тривалостей, таке налаштування програє. Відповідно, сильніший натяг пластику на малому барабані підніме його тон і сприяє утворенню набагато чіткішої і більш яскравої атаки при ударі.

Крім самого налаштування барабану є широкий вибір технік самого удару по інструменту.

Наприклад в жанрах рок і метал, в яких динаміка *Forte* або *Fortissimo*, є загальноприйнятим стандартом використання техніки **rimshot** (з англ. rim-обід і shot- вистріл, удар). Мова іде про метод удару який охоплює одночасно дві зони: пластик та обід барабану (див. *додаток 17*). Це дозволяє не лише підсилити гучність, але й досягнути максимально різкого та чіткого звучання, яке неможливо отримати просто при ударі в пластик. Звук набуває відтінку, схожого на удар залізом по колії.

В основному для потужної гри використовують rimshot з ударом в центр пластику, але є різновид цієї техніки, що витік з латино-американської народної музики, точніше вдало імітує звуки інструментів тих етнічних груп. Змістивши паличку з центру на край пластику, при цьому задіюючи обід, можливо отримати максимально яскравий і деформований за висотністю звук, дуже схожий на конга (ударний музичний інструмент з родини

19

мембранофонів африканського походження).

В популярній музиці, як в жанрі відносно стриманому і помірному, гра барабанщика має бути зібраною, але легкою. При побудові барабанних партій критично важливим є притримання стабільної, рівномірної техніки гри, з орієнтацією на електронне звучання. При цьому не бажано часто використовувати рімшоти. Сьогодні на професійних студіях звукозапису в поп-музиці віддають перевагу щільному удару саме в пластик, а не в обід барабану. Під час живих виступів, на великих майданчиках, звісно, можна і іноді потрібно використовувати рімшоти, де дрібниці тону не будуть особливо чутні, а гучності треба отримати максимально. В цьому і полягає основна відмінність від року і металу, де рімшоти є ключовою складовою виконання.

2.2. Належний вибір тарілок під окремий напрям

20

Барабанна тарілка— можливо, навіть більш різноманітний елемент ударної установки, ніж сам барабан. Варіюючись від крешу до чайни, від сплешу до белу, тарілки дають широкий вибір у оформленні, прикрашанні та наданні особливості партії в окремій площині. На перший погляд може здатися, що, на відміну від облаштованих цілою системою регуляції висоти звучання і низкою інших дрібних деталей барабанів, пласти металу зовсім не надають простору для творчості, хоча насправді і у них є свої хитрощі у набутті легких змін звучання.

Але все ж, крім вибору самого типу тарілки, наприклад райду чи гай-гету, нескінченним є ряд моделей кожного типу під різні стилі, дослідженням якого окремі фанати займаються все життя.

Отже, грамотне виконання музики на ударній установці складається з доречної гри, правильно налаштованих барабанів і використання підходящого заліза.

Різноманіття моделей, з якого можна обирати сет, здійснюється за рахунок використання різних пропорцій ключових параметрів при виробництві тарілок компаніями.

Розмір тарілки— це її діаметр, який вимірюють у дюймах і позначають значком: ”. Основною функцією великого розміру є надання тарілці тривалого сустейну. Наприклад, креш діаметром 20 дюймів буде заповнювати простір міксу і звучати як тяжка хвиля, з слабо розпізнаваними тривалостями, якщо ударник грає в креш не один акцент, а череду восьмих чи чвертних нот. А 15-ти дюймовий креш звучатиме яскраво і ріжуче. Тут вибір залежить від смаку, але в популярній музиці, яка частково надихається електронними семплами, як правило, дуже часто, прийнятно використовувати невеликі тарілки. Надається перевага навіть саме 20-ти дюймовому райду, а не 21”-22”. Це в джазовій музиці всі тарілки достатньо великі, що навіть часто немає поняття креш чи райд, тому що існують

21

універсальні креш-райди, ідеально працюючі у цьому жанрі.

Вага (товщина) впливає на гучність звуку, загальне звучання та потужність тарілки. Тонкі інструменти мають швидку атаку та звучать соковитіше. Їх добре використовувати на тихій та середній гучності, не вдаряючи на всю силу.

У важких тарілок, які, логічно, з більшою вірогідністю використовуватимуться у металевих стилях, звук ширший і гучніший, ударяти по них потрібно на всю силу. Тяжкі креші дають велику атаку і краще прорізають, а важкі гай-гет і райд народжують чітку і ясну артикуляцію, так що чути кожен удар.

Також, при бажанні, можна власноруч трохи підкоректувати особливості звучання того чи іншого заліза. Наприклад тривалість сустейну можна регулювати своєрідним методом демпферації. Принцип за суттю достатньо простий: банальне приліплення шматочку армованого скотчу чи ізольованої стрічки на нижню сторону тарілки.

Також можна надати тарілці “сипучості”, обережно зробивши в ній отвори з клепками, чи навіть просто почепивши на неї ланцюжок. Таке звучання максимально характерне для джазу, але і в бітовій музиці нерідко знаходить своє місце.

Якщо взяти тарілку в руку, придивитися, можна побачити певний купол. Ця частина інструменту називається **Bell** (дзвоник), через особливості її звучання (див. *додаток 18*). Певний вигин в центрі є в тарілці будь якого типу, але найчастіше він використовується напряду саме на райд-тарілці. В популярній музиці в основному в бел ведуть під час кульмінаційних моментів, як правило чвертними нотами.

В металевих стилях цей елемент набув набагато більшої ролі. По-перше, при виконанні бластбітів, які доволі часто граються в райд, бел є ключовим у позначенні чверті у надшидких темпах, де 16-ті ноти можуть збити з пантелику без розпізнання сильної долі. Більшість нот права рука грає в

22

середню зону райду, і на потрібний акцент задирає кисть, щоб вдарити в зону белу. Також він часто виступає як точка для цікавих акцентів, чи то під час гри основного малюнку, коли можна зіграти в бел якусь цікаву синкоповану дрібницю, яка надасть перчинки зіграній партії, чи то один удар в кришталевій тиші перед вступом усіх музикантів на фортіссімо, щоб дати слухачу зрозуміти, що зараз щось буде. Внаслідок цього був створений окремий бел за рамками райд-тарілки, який барабанщик міг би повісити у окремому, зручному для себе місці. Чи варто казати, скільки зараз існує різновидів цього елемента за розміром і іншими особливостями, питання риторичне.

Хотілось би також згадати дуже цікавий елемент, маючий свої історичні витоки з хіп-хопу і похідних стилів від нього. Clap-stack– це певне нашаровування кількох тарілок. Доволі часто можна побачити саморобні варіанти з побитих залишків різного заліза, яке, лежачи одне на одному, створює звук, максимально схожий на плескання долоней. Звісно, можна придбати і спеціально виготовлений екземпляр, який ще й під час створення вигинають напів-місяцем для надання стеку короткого, комп'ютерного звуку (див. додаток 19).

Висновки

Провівши дослідження щодо особливостей виконання і побудови барабанних партій у популярній та рок музиці, можемо підсумувати, що існують різні підходи до налаштування і гри. Такі явища, як поп і рок, знані в світі, як кардинально протилежні стилі, кожен з яких має глибоке коріння. Таким чином, кожен музикант-професіонал, не зважаючи на те, сесійний це виконавець, чи штатний член бенду, повинен чітко розрізняти і застосовувати окремі методи гри на барабанній установці.

По-старому питання, які ж ключові відмінності між двома вищезгаданими стилями? Так як, розуміючи ці відмінності, ми розуміємо задачу кожного напрямку. А відмінності полягають у наступних сферах:

- Історичні і соціальні умови формування.
- Саунд-дизайн (прийоми і техніки у оформленні загального звучання колективу).
- Мета та аудиторна цілеспрямованість на окрему аудиторію.

Рок музика – явище, за природою своєю, бунтівне, вибухове, має на меті єднати маси у протесті, бути інструментом для вираження своїх глибинних переживань, надихати на рішучі дії, мислити нестандартно. Відповідно і гра на інструменті має бути якомога більш експресивною, яскравою, інколи, навіть, руйнівною. Навідміну від року, поп музика несе в собі зовсім інший “заряд”: вплив на природньо сформовані алгоритми у підсвідомості слухача задля створення стану комфорту, релаксації, спрощення сприйняття музичного продукту крізь призму текстів та мелодій, що легко запам’ятовуються, нескладних за будовою композицій.

Беручи до рук палички, професіонал має одразу налаштуватися на той чи інший стиль, ніби перемикаючи “режими”. Маючи великий досвід у грі різних стилей, при правильному переналаштуванні інструменту із рока в поп, чи джазу в метал, як самих барабанів, так і манери гри, один

24

барабанщик може звучати і “мислити” на інструменті діаметрально по-різному, і це має відбуватися у рамках короткого терміну: один концертний вечір, одна репетиція тощо.

Різноманіття жанрів сьогодні безмежне, кожен з яких має свої тонкощі, які вдало підкреслюються якісною грою барабанщика.

Схожість

Джерела з Інтернету

61

1	https://ua-referat.com/%D0%A0%D0%BE%D0%BA_%D1%8F%D0%BA_%D1%8F%D0%B2%D0%B8%D1%89%D0%B5_%D	12 джерел	3.1%
2	https://uk.wikipedia.org/wiki?curid=2748823	3 джерела	0.97%
3	http://shag.com.ua/o-v-gnidina-koordinator-l-l-haleceka-poltavseka-obl.html?page=19	45 джерел	0.65%
4	https://nachasi.com/music/2021/08/05/navchytysya-history-of-music		0.26%

Цитати

Цитати

2

- 1 "В одному колесі тридцять спиць, проте колісницю використовують завдяки пустоті між ними. Вази і глечики виробляють із глини, але користуються пустотою всередині"
- 2 ". Основною функцією великого розміру є надання тарілці тривалого сустейну. Наприклад, креш діаметром 20 дюймів буде заповнювати простір міксу і звучати як тяжка хвиля, з слабо розпізнаними тривалостями, якщо ударник грає в креш не один акцент, а череду восьмих чи чвертних нот. А 15-ти дюймовий креш звучатиме яскраво і ріжуче. Тут вибір залежить від смаку, але в популярній музиці, яка частково надихається електронними семплами, як правило, дуже часто, прийнятно використовувати невеликі тарілки. Надається перевага навіть саме 20-ти дюймовому райду, а не 21"